

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

gladij ipso sono dijudicans, qua parte hostem, rogat, ceciderit. Illi respondent, vno ictu totum peremisse. Redibat seni spiritus, & æquatis iam viribus, quod vnus vni confligeret, certior illum victoriæ spes comprehendit. Succedit in pugnam Saxonum regis filius, & elusis aliquandiu altrinsecus ictibus, idem fuit regio iuueni exitus, qui armigero. Iam & pater victoris sonitum vibrati gladij cautiùs agnouit, & plenam iam filio constare victoriam latus accepit. Hic tum erat exitus superbæ Saxonum legationis. Nam iugum quod tum Danis imponere satagebant, ipsi accepere.

CAPVT VII.

Svb hoc rerum statu non diu Saxonia permanebat: Sexcusso enim tributariæ subiectionis iugo, populus ad libertatem natus, se in illam protinus vendicauit: & aliquot Danorum regibus in medio detritis, cum idem regnum ad regem Dan, eius nominis III. peruenisset, continuatis bellis Saxones cum gente Danorum decertantes, statuerunt aliquandò totis viribus de summa rerum decernere: Vrebat Saxones ereptæ dudum Iutiæ memoria, siquandò virium intenta conflictatione ad eam redire possent. Rex Daniæ Dan puer, duodecimum ætatis agebat annum, cum legationem mitteret Saxonum princeps in Daniam: aut tributa Saxonibus Dani pensitarent, aut bellū de rerū summa expectarent. Bellum maluerunt procures: quod tanto apparatus est omnium regnicolarum studio, vt ante expectatum hostibus in Albi occurrerent, tanta nauium multitudine, vt amnem nauigabilem diu ita implerent ratibus, quod velut ponte facto nauibus, de ripa transirēt in ripam. Nec Saxones segniores, & ipsi vndecunq; contractis viribus, obuiam hosti profisciscuntur, & collatis armis is fuit exitus

tus qui esse plerunque solet: nam qui ad praelia alacriores hostibus in sua occurrunt, felicius comperti sunt dimicare, quod melius res in hostico, quam in suo solo, usu compertum est procedere. Vincuntur Saxones, & tributa quae Danis intentauerat, ipsi coguntur suscipere. Hoc mihi loco interfandum putavi, ne quis miretur solas eas Saxonum res sermone perstringi, quae illis fuere cum Danis, nihil verò ex mediterraneis attingere. Sed & illud mouebit fortè lectorè, in cunctis quas memorauimus controuersijs, Danos semper Saxonum victores ostendi: quod contrà posterioribus seculis usu compertum est: Vtriusq³ autem rei vna causa est, quod ex antiquitatibus tanta vetustatis nullus nobis præter vnum Saxonem Sialandicum Daniae illustratorem, author est: & ideo rerum mediterranearum, quas ille non attigit, quae tamen non minores, etiam illustriores putari possint, nulla nobis memoria est: nec in ea parte habent ceterae nationes quod illis inuideamus, aut quod nostrae antiquitatis obliuione possunt obtendere: nam pauci, mille annorum memoriam vix explicant: ineptias enim plures præferunt, quae somnijs similimae sunt: quod nos de Francis gentilibus nostris, ab olim Germanis, suo loco ostendemus. Iam verò quis mirabitur Danicum scriptorem, Danicis rebus multum tribuere, quod & Romani suis, & Graecis Graeculi fecerunt? Quod si eadè praeclatus dicendi facultate Saxonicas res vir genere Saxo commemorasset, aliam rerum formam narrando prætenderet. Studet enim quisq³ suae nationi illustrandae.

CAPVT VIII.

Ipsè temporum, quae attigimus, ordo nos commonet, vt Cimbrorum mentionem hoc loco introducamus: Iam enim peruenimus ad vicina eius seculi, quo veritas de ter-